

Latinskoler, skal jeg heller ikke komme tilbage til. Han bemærkede endvidere, at han selvfølgelig ikke var Skyld i, at der opbyggedes Midler i Kommunitetet, og han gav en historisk Fremstilling af dette Forhold. Denne Fremstilling, som jeg antager ikke har indeholdt noget Nyt for Nogen af os, skal jeg ikke videre berøre; men vi vide jo dog ogsaa Alle, at Striden netop dreier sig om Anvendelsen af disse Midler, og at der ikke i dette Punkt er viist nogen Ændring fra den høitagtede Ministers Side. Posten 20,000 Kr. til ældre Studerende stammer jo nemlig ikke fra hans Haand, og det er bekendt, at, da man herfra ønskede, at Kommunitetets Midler ogsaa maatte komme saadanne unge Mennesker til Gode, som endnu ikke vare blevne Studenter, modsatte den høitagtede Minister sig dette Forlangende. Videre tror jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig.

M. P. Jensen: Efter de to Dages Forhandlinger, vi nu have ført, skulde jeg ikke have fundet mig foranlediget til at tage Ordet, naar vi ikke fra den sidste ærede Taler havde hørt en Udtalelse om de Resultater, der kunde drages af Valget den 25de April. Jeg kunde saa meget mindre finde mig foranlediget til at deltage i Diskussionen om Magtspørgsmaalet, som det er min Overbevisning, at Modsætningerne her staa saa skarpt mod hinanden, at der ikke vil kunne tilveiebringes nogen Forstaaelse gennem de Diskussioner, vi føre derom. Jeg vender mig derfor til det ærede Medlem, der sagde, at det Spørgsmaal, der kom til Afgjørelse den 25de April, var Forsvarsspørgsmaalet, saaledes som Regjeringen havde stillet det, og at enhver Valgkandidat havde gjort sig Umage for at gjøre Valgerne dette Spørgsmaal saa tydeligt som muligt. Ja, det er jo aldeles vist, at Opløsningsdekretet, hvori Forsvarssagen blev berørt, er blevet opløst paa Valgtribunerne, selv om Valgkandidaten ikke har udtalt sig om det; men jeg tillader mig at tro, at, naar man følger Mit, hvad der er sset paa de forskjellige Valgtribuner, efter hvad der foreligger gennem Referaterne fra Valghandlingerne, saa vil man se — og det er jo ogsaa indrømmet af flere af de ærede Herrer — at det ikke alene var Forsvarssagen, der blev afgjort ved Valget, men tillige mange andre Ting. Man optog, som det hedder, en Kamp paa hele Linien; men er det saa ikke ogsaa naturligt at gaa ud fra, at mange Valgkandidater have stillet sig paa et Program, der hørte hjemme paa andre Dele af Linien end Spørgsmaalet om Forsvarssagen. Naar

det derfor fra ærede Medlemmer er anført, at, hvad der blev dødsdømt den 25de April, var Ministeriets Forsvarsplan, saa spørger jeg: var da det, der af Befolkningens Flertal blev lyst i Rulld og Røn den 25de April, det ærede Flertals Forsvarsplan? Nei, saa langt fra som muligt. De Herrer vide jo godt, at der blandt dem, der her staa i Opposition til Regjeringen, findes Mange, som ere valgte ikke paa Programmet: de 30 Millioner, men paa Programmet: slet Intet at ville gjøre for Befestningsagen, og Andre, der ere valgte paa Programmet: at gjøre saa Lidt som muligt. (Afbrydelse af Berg.) Det ærede Medlem synes at vilde modsig det, men det kan dog ikke være skjult for ham, hvad der er saa let at konstatere, at der her findes enkelte Medlemmer, som have vedkjendt sig den Tro, at det bedste Forsvar for Danmark er intet Forsvar. Jeg gaar ikke i Rette med Nogen derfor, men bebrejder kun ærede Modstandere, at de uden videre tro at kunne tage haade de tre Fjerdedele af Befolkningen og de fem Sjettedele af Hartornet til Indtægt, naar de tale om, hvormange der have dødsdømt Regjeringens Forsvarsplan den 25de April, og paa samme Tid siger, at de tre Fjerdedele af Valgerne vare enige om den Forsvarsplan, der var fremfat af ærede Medlemmer fra den anden Side. Det, tillader jeg mig at tro, er en Misforstaaelse. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tilraadede os iforgaars, en Ladfalbe-Politik, jeg tager Udtrykket paa anden Maade end den, hvorpaa det er brugt ligeoverfor Regjeringen, — at nemlig vi, der høre til Mindretallet, skulde ophøre med vor Tilvarelse som Mindretal og falde i Armen paa Flertallet. Ja, der er en Sag, hvor Mindretallet godt kunde gaa sammen med Flertallet, dog vel at mærke ikke med det Maal for Die, at styrte Regjeringen, men derimod med det Maal, at komme til en Forstaaelse paa Forsvarsomraadet. Betingelsen derfor maatte imidlertid være en Overgaaelse hos Mindretallet om, at de Mænd, man sluttede sig til, ogsaa vilde gjøre Noget for Forsvarssagen og søge at komme til en Forstaaelse om den; og mødtes man da til en virkelig Forhandling, saa vilde det efter min Overbevisning ikke være saa grumme vanskeligt at faae Regjeringen med os, og saa behøvede vi jo ikke at styrte den. (Afbrydelse af Berg.) Det ærede Medlem synes ikke derom, men det faar være. Min Mening er, at vi sidde her for at faae Noget ud af vore Forhandlinger; men det er aldeles notorisk, at vi maa gaa mer og mer til-